

[Kurt Hansen]

Kristelig A-kasse og Fagforening er splittelsesorganisationer, der svækker lønarbejderne. Kristelig Fagforening er en gul fagforening. Og denne gule fagforenings eksistens er direkte afhængig af at have en statsanerkendt A-kasse. Kristelig Fagforening bruger f. eks. aldrig strejkevåbenet. Kan man ikke blive enig med en arbejdsgiver gennem forhandlinger, afgøres sagen ved tvungen voldgift.

Efter VS' opfattelse skal alle lønarbejdere på samme arbejdsplads være medlem af samme fagforening samt af samme A-kasse. Alt så en industriforbundsstruktur, der bygger på princippet om »samme arbejdsplads – samme fagforening«.

Besvarelse (3/11 81):

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Det stillede spørgsmål må besvares benægtende.

Spm. nr. 169

Til *industriministeren (3/11 81)* af:

Ellemann-Jensen (V):

»På baggrund af ændringerne i topledelsen i Det Danske Stålvalseværk bedes ministeren oplyse, hvorvidt udviklingen i selskabets produktion og afsætning forløber i overensstemmelse med de forudsætninger, der blev opstillet som grundlag for statens deltagelse i selskabets seneste finansielle rekonstruktion«.

Besvarelse (5/11 81):

Industriministeren (Erling Jensen):

Det Danske Stålvalseværks produktion og afsætning i årets første 10 måneder har fulgt de planer, der indgik i forudsætningerne, der blev opstillet som grundlag for statens deltagelse i selskabets seneste finansielle rekonstruktion, ligesom driftsresultatet er i overensstemmelse med planen. Det opnåede driftsresultat er opnået ved et lidt højere niveau end forudset for både omkostninger og salgspriser.

Spm. nr. 172

Til *udenrigsministeren (3/11 81)* af:

Maisted (FP):

»Vil ministeren foranledige, at de danske ambassader hjælper de danske firmaer, der ofrer tid og kapital på eksportarbejdet i det fremmede, f. eks. når firmaerne deltager i internationale udstillinger?«

Begrundelse

Ved en udstilling i Riyadh, Saudi Arabien, »Arabbuild 81«, sendte ambassaden assisterende handelsattaché til udstillingen mandag den 26. oktober 1981. Udstillingen åbnede søndag den 25. oktober, hvorfor udstillerne var mødt op adskillige dage før for at imødegå de problemer, der altid er, når man udstiller i det fremmede. Assisterende handelsattaché Poul Christoffersen undskyldte sin sene ankomst med manglende tid, uden at han dog nærmere præciserede, med hvad han havde haft travlt, og han rejste tilbage til Jeddah samme eftermiddag på grund af det hårde arbejdspress.

Problemet er velkendt af de fleste danske virksomheder, der udstiller i et fremmed land. Den danske ambassade i det pågældende land lader først høre fra sig, når udstillingen er i gang, mens det mest naturlige ville være, at ambassadens repræsentant mødte op, før udstillingen begyndte, for at sikre sig, at der ikke var opstået problemer, udstillerne kunne forvente ambassaden var dem behjælpelig med at løse.

De danske udstillere får meget nemt den opfattelse, at ambassaderne i deres ophøjede fornemhed ikke beskæftiger sig med danske virksomheders forsøg på at eksportere danske varer.

Jeg går ud fra, at det danske samfund ikke har råd til, at de danske ambassader føler sig for fine til at beskæftige sig med salg af danske varer, og at udenrigsministeren vil foranledige, at hjælpearbejdet for danske virksomheder prioriteres højere end diverse cocktail parties.

Besvarelse (9/11 81):

Udenrigsministeren (Kjeld Olesen):

Den danske deltagelse i »Saudibuild 81« (ikke som nævnt i spørgsmålet »Arabbuild«) var koordineret af Expo-Marketing, der er et firma med betydelig erfaring i udstillinger i Mellemøsten. På et tidligt tidspunkt blev ambassaden af Expo-Marketing orienteret om